

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/143/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313212848
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1313212848.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému : R., o zaplatenie sumy 894,19 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd náhradu trov **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 18.07.2013 doručil žalobca Okresnému súdu Malacky žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 894,19 € s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 15.06.2010 uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 („právny predchodca žalobcu“) s žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytol pôžičku celkovo 1080 €, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 32,07 €. Do dňa spísania žaloby žalovaný na pôžičku nezaplatil žiadnu sumu. Žalovaný porušil svoje povinnosť splácať pôžičku, preto ho žalobca listom dňa 20.10.2010 - predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

2. Podaním zo dňa 10.01.2014 navrhol žalobca, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom ako postupcom a ním ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému vrátane príslušenstva na žalobcu.

3. Súd uznesením č.k. 4C/143/2014-78 zo dňa 09.11.2015 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 a na jeho miesto do konania vstúpil ako žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803, nakoľko postúpenie pohľadávky mal z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803 ako postupníkom, za preukázané.

4. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe ničím nerozporoval, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval, zásielku prostredníctvom ustanoveného opatrovníka (§ 29 ods. 2 OSP) prevzal 16.11.2015. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Počnúc účinnosťou

zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dňom 01.07.2016 inštitút opatrovníka zanikol, preto súd konal ďalej priamo so žalovaným.

5. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. V prejednávanej veci súd podľa § 297 CSP vyhlásil rozsudok dňa 30.09.2016 bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 20.09.2016.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

8. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803 ako postupníkom súd zistil, že pôvodný veriteľ ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

9. Zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 15.06.2010 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky označenej ako tzv. rýchla pôžička vo výške 1700 € s dobou splácania 36 mesiacov. Právny predchodca žalobcu schválil poskytnutie pôžičky žalovanému v sume 700 €, celkové náklady spotrebiteľa mali dosiahnuť 380 €, spolu celková schválená výška pôžičky mala predstavovať 1080 € splatných v 36 mesačných splátkach vo výške 31,07 €, mesačnou splátkou poistenia 2,07 €, ročná úroková sadzba predstavovala 35,46 %, RPMN 35,46 %, priemerná RPMN 51,49 %. V zmluve nebola dojednaná splatnosť prvej ani poslednej splátky.

10. Zmluvné strany dojednali, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky, nie sú signované zmluvnými stranami, z čl. 6 bod 6.2 vyplýva, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. Dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.4 je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, a/alebo doručení služby pokiaľ nie je ustanovené inak.

11. Zmluva obsahuje čl. X. pod názvom Klient, kde sú uvedené prehlásenia klienta na predtlačí, kde veľkosť predtlačenej písma je menej 1 mm vyказuje nízku mieru čitateľnosti a zrozumiteľnosti textu.

12. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil žiadnu splátku. Zároveň z tohto prehľadu vyplýva, že mesačné splátky právny predchodca žalobcu predpisov len za mesiace júl, august, september, október 2010, v mesiaci november 2010 k 20.11.2010 predpísal splátku vo výške 670,44 €.

13. Z písomnosti právneho predchodcu žalobcu Predžalobná upomienka datovanej 20.10.2010 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu všetkých splátok jednorazovo do 3 dní odo dňa doručenia písomnosti, táto nebola doručená žalovanému, zásielka bola vrátená právnemu predchodcovi žalobcu 27.10.2010.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa žalobcu, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

21. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

22. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

23. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

24. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e. celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f. v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h. ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- k. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m. výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n. oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o. upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p. práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

27. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a. poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b. dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

28. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z. z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

34. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd v prvom rade skúmal, na základe akého právneho vzťahu žalobca uplatňuje pohľadávku voči žalovanému (zmluvného alebo mimozmluvného) a skúmal, či tento nárok uplatnil voči žalovanému včas s poukazom na citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.. Súd teda skúmal, či medzi stranami došlo k uzavretiu tvrdenej zmluvy o pôžičke, pričom vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch a o návrhu na uzavretie zmluvy (§ 43a Občianskeho zákonníka a nasl.) a o prijatí návrhu (§ 43c Občianskeho zákonníka a nasl.).

35. Pôžička je reálnym kontraktom, tzn. že pre jej vznik je potrebné odovzdanie pôžičky. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalovanému bola reálne odovzdaná pôžička pri uzatvorení zmluvy, ale až po schválení „pôžičky“ aj podmienok vymienených žalovaným, preto súd posúdil zamýšľanú

zmluvu ako zmluvu o úvere, keď sa právny predchodca žalobcu ako veriteľ zaviazal, že na požiadanie žalovaného ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy.

36. Z vykonaného dokazovania predloženou zmluvou o poskytnutí pôžičky, ktorá je spísaná ako predtlačný formulár, mal súd preukázať, že žalovaný predložil žalobcovi žiadosť o poskytnutie pôžičky (ďalej aj len ako „žiadosť“) datovanú dňa 21.05.2010 v znení ako to vyplýva z bodu V. žiadosti, pričom požadoval poskytnúť pôžičku v sume 1700 € splatných v 36 mesačných splátkach. Z rovnakého listinného dôkazu v čl. VII. vyplynulo, že žalobca po tom, čo mu bola doručená žiadosť dňa 15.06.2010 sa zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku v sume 700 €, zmluvná odmena v sume 380 €, so splatnosťou v 36 splátkach po 32,07 €, RPMN mala byť 35,46 %, ročná úroková sadzba 35,46 %, priemerná RPMN 51,49 %. Z vykonaného dokazovania mal teda súd preukázať, že v bode V. (Údaje o požadovanej pôžičke) je obsiahnutý návrh žalovaného na uzavretie zmluvy zo dňa 21.05.2010, z ktorého vyplývala vôľa žalovaného uzavrieť zmluvu za podmienok uvedených v tomto návrhu, tento návrh bol určený žalobcovi. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobca po prijatí tlačiva - žiadosti o poskytnutie pôžičky upravil podmienky navrhovanej zmluvy v bode VII., čo nazval „Schválená výška pôžičky“ tak, že prijal návrh na uzavretie zmluvy, čo vyplýva aj zo samotného tlačiva (v poznámke je k čl. VII. je uvedené „nevypĺňuje sa“), z obsahu ustanovenia o schválení úveru dlžníkovi vyplynulo, že ide o nový návrh, keď podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Právny predchodca žalobcu do návrhu zmluvy dopísal údaje uvedené v bode VII. návrhu, pričom nepreukázal, že toto oznámenie („akceptáciu návrhu“) žalovanému v takejto zmenenej podobe aj doručil. Keby tomu tak aj bolo, nakoľko jeho podmienky v bode VII. návrhu, sú odlišné ako o ne žiadal žalovaný v bode V., nebolo by možné uvedené považovať za akceptáciu návrhu žalovaného, ale o nový návrh predložený žalovanému, nakoľko oproti návrhu o žalovaného žalobca požadoval odlišnú výšku pôžičky. Takéto zmeny návrhu voči žalovanému súd považoval za nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom v súdnom konaní žalobca nepreukázal, či žalovanému tento návrh doručil a či ho žalovaný aj výslovne akceptoval, teda prijal tak, ako to predpokladá ustanovenie § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka a nasledujúcich. Nakoľko žalobca nepreukázal akceptáciu nového návrhu žalovaným, dospel súd k záveru, že nedošlo k písomnému uzavretiu zmluvy medzi stranami, a keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu spravujúcu sa režimom Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka cez odkaz podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka) a zároveň režimom zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nebola na uzavretie zmluvy splnená ani zákonná podmienka písomnej formy zmluvy medzi stranami, keď podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie pod sankciou neplatnosti. Aj z tohto dôvodu súd uzavrel, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Z vykonaného dokazovania navyše ani nevyplynulo, že Všeobecné obchodné podmienky uvedené na osobitnom liste, ktorý žalobca založil do spisu ako prílohu zmluvy boli doručené žalovanému, tento sa s nimi oboznámil, keď zároveň v rámci právnych vzťahov so spotrebiteľmi (status ktorého má aj žalovaný, ktorý mienil uzavrieť zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ) nie je možná aplikovať § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené, nakoľko právny úpravou obchodno-závazkového vzťahu nie je pre spotrebiteľa v prípade úpravy záväznosti obchodných podmienok priaznivejšia.

37. I keď tvrdená zmluva o pôžičke (resp. podľa právneho názoru súdu o spotrebiteľskom úvere, ako je uvedené v bode 36. odôvodnenia) je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ide súčasne o spotrebiteľskú zmluvu, žalovaný pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keď návrh na uzavretie zmluvy vyplnil ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je skutočnosť že sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k uzatvoreniu samotnej zmluvy. Je to najmä s poukazom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva, jednoduchšiu dostupnosť právnych služieb a v neposlednom rade s poukazom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky, ktoré sú dané jednostranne cestou formulárových zmlúv koncipovaných dodávateľom, v danej veci žalobcom. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnáť sa s touto faktickou nerovnosťou formou obmedzenia autonómie vôle a v tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v prípade strán je to práve formulárová

zmluva, ktorá by mala byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľná, prehľadná a logicky usporiadaná tak, aby jej porozumel.

38. Nakoľko súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy medzi stranami, ako je podrobne odôvodnené v bode 37. odôvodnenia strany viaže v takom prípade povinnosť vrátiť poskytnuté plnenie, teda žalovanému by vznikla povinnosť vrátiť sumu 700 € ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka).

39. Nárok z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v subjektívnej lehote dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Najneskôr sa teda právo žalobcu premlčalo po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula 15.06.2013 (vychádzajúc zo zmluvy 15.06.2010 poskytol právny predchodca žalobcu zmenenú výšku pôžičky), žalobca potom mohlo právo uplatniť na súde prvý raz 16.06.2010. Keďže návrh bol podaný na súd dňa 18.07.2013, súd aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa dospel k záveru, že dňom nasledujúcim po konečnej splatnosti úveru začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky na súde, na ktorú skutočnosť súd musel ex offo prihliadnuť a skúmanie plynutia subjektívnej premlčacej doby v takom prípade považoval za nadbytočné. Súd bol povinný vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať celé plnenie požadované návrhom. Súd v súvislosti s aplikáciou citovaného ustanovenia prihliadol na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa (v súčasnosti účinné ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka uvedené vystihuje znením, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva). Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (k uvedenému pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015). Súd preto žalobu v plnom rozsahu (t.j. aj vo zvyšku, ktorý ostal predmetom konania) zamietol.

40. Podľa § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. V spore bol žalovaný plne úspešný, žalobca plne neúspešný. Žalovanému teda vzniklo právo na náhradu trov konania tak v zastavenej časti, ako aj vo zvyšku, patril by mu teda nárok v rozsahu 100 %. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

1. Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
- 2.
3. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
- 4.
5. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
- 6.
7. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

8. a) neboli splnené procesné podmienky,
9. b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
10. c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
11. d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
12. e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
13. f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
14. g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
15. h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- 16.
17. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
- 18.
19. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
- 20.
21. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
22. a) sa týkajú procesných podmienok,
23. b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
24. c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
25. d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- 26.
27. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).
- 28.
29. esačných splátkach v sume 32,07 €. Do dňa spísania žaloby žalovaný na pôžičku nezaplatil žiadnu sumu. Žalovaný porušil svoje povinnosť splácať pôžičku, preto ho žalobca listom dňa 20.10.2010 - predžalobná upomienka vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.
30. Podaním zo dňa 10.01.2014 navrhol žalobca, aby súd pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom ako postupcom a ním ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému vrátane príslušenstva na žalobcu.
31. Súd uznesením č.k. 4C/143/2014-78 zo dňa 09.11.2015 pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 a na jeho miesto do konania vstúpil ako žalobca EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803, nakoľko postúpenie pohľadávky mal z predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803 ako postupníkom, za preukázané.
32. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe ničím nerozporoval, hoci ho súd na vyjadrenie k žalobe vyzval, zásielku prostredníctvom ustanoveného opatrovníka (§ 29 ods. 2 OSP) prevzal 16.11.2015. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Počnúc účinnosťou zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dňom 01.07.2016 inštitút opatrovníka zanikol, preto súd konal ďalej priamo so žalovaným.
33. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

34. V prejednávanej veci súd podľa § 297 CSP vyhlásil rozsudok dňa 30.09.2016 bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 CSP, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 20.09.2016.

35. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, keď zistil tento skutkový a právny stav:

36. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO : 35 724 803 ako postupníkom súd zistil, že pôvodný veriteľ ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

37. Zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7079112 zo dňa 15.06.2010 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (ďalej len „zmluva“) súd zistil, že žalovaný požiadal žalobcu o poskytnutie pôžičky označenej ako tzv. rýchla pôžička vo výške 1700 € s dobou splácania 36 mesiacov. Právny predchodca žalobcu schválil poskytnutie pôžičky žalovanému v sume 700 €, celkové náklady spotrebiteľa mali dosiahnuť 380 €, spolu celková schválená výška pôžičky mala predstavovať 1080 € splatných v 36 mesačných splátkach vo výške 31,07 €, mesačnou splátkou poistenia 2,07 €, ročná úroková sadzba predstavovala 35,46 %, RPMN 35,46 %, priemerná RPMN 51,49 %. V zmluve nebola dojednaná splatnosť prvej ani poslednej splátky.

38. Zmluvné strany dojednali, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky, nie sú signované zmluvnými stranami, z čl. 6 bod 6.2 vyplýva, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. Dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa bodu 6.4 je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, a/alebo doručení služby pokiaľ nie je ustanovené inak.

39. Zmluva obsahuje čl. X. pod názvom Klient, kde sú uvedené prehlásenia klienta na predtlačí, kde veľkosť predtlačenej písma je menej 1 mm vyказuje nízku mieru čitateľnosti a zrozumiteľnosti textu.

40. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný neuhradil žiadnu splátku. Zároveň z tohto prehľadu vyplýva, že mesačné splátky právny predchodca žalobcu predpisov len za mesiace júl, august, september, október 2010, v mesiaci november 2010 k 20.11.2010 predpísal splátku vo výške 670,44 €.

41. Z písomnosti právneho predchodcu žalobcu Predžalobná upomienka datovanej 20.10.2010 súd zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu všetkých splátok jednorazovo do 3 dní odo dňa doručenia písomnosti, táto nebola doručená žalovanému, zásielka bola vrátená právnemu predchodcovi žalobcu 27.10.2010.

42. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

43. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

44. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

45. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

46. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

47. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

48. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa žalobcu, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

49. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

50. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

51. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

52. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

53. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

54. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n. oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o. upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p. práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

55. Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a. poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b. dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

56. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

57. Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

58. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

59. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

60. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

61. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z. z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

62. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Súd v prvom rade skúmal, na základe akého právneho vzťahu žalobca uplatňuje pohľadávku voči žalovanému (zmluvného alebo mimozmluvného) a skúmal, či tento nárok uplatnil voči žalovanému včas s poukazom na citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z.. Súd teda skúmal, či medzi stranami došlo k uzavretiu tvrdenej zmluvy o pôžičke, pričom vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch a o návrhu na uzavretie zmluvy (§ 43a Občianskeho zákonníka a nasl.) a o prijatí návrhu (§ 43c Občianskeho zákonníka a nasl.).

63. Pôžička je reálnym kontraktom, tzn. že pre jej vznik je potrebné odovzdanie pôžičky. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalovanému bola reálne odovzdaná pôžička pri uzatvorení zmluvy, ale až po schválení „pôžičky“ aj podmienok vymienených žalovaným, preto súd posúdil zamýšľanú zmluvu ako zmluvu o úvere, keď sa právny predchodca žalobcu ako veriteľ zaviazal, že na požiadanie žalovaného ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy.

64. Z vykonaného dokazovania predloženou zmluvou o poskytnutí pôžičky, ktorá je spísaná ako predtlačný formulár, mal súd preukázané, že žalovaný predložil žalobcovi žiadosť o poskytnutie pôžičky (ďalej aj len ako „žiadosť“) datovanú dňa 21.05.2010 v znení ako to vyplýva z bodu V. žiadosti,

prícom požadoval poskytnúť pôžičku v sume 1700 € splatných v 36 mesačných splátkach. Z rovnakého listinného dôkazu v čl. VII. vyplynulo, že žalobca po tom, čo mu bola doručená žiadosť dňa 15.06.2010 sa zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku v sume 700 €, zmluvná odmena v sume 380 €, so splatnosťou v 36 splátkach po 32,07 €, RPMN mala byť 35,46 %, ročná úroková sadzba 35,46 %, priemerná RPMN 51,49 %. Z vykonaného dokazovania mal teda súd preukázané, že v bode V. (Údaje o požadovanej pôžičke) je obsiahnutý návrh žalovaného na uzavretie zmluvy zo dňa 21.05.2010, z ktorého vyplývala vôľa žalovaného uzavrieť zmluvu za podmienok uvedených v tomto návrhu, tento návrh bol určený žalobcovi. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalobca po prijatí tlačiva - žiadosti o poskytnutie pôžičky upravil podmienky navrhovanej zmluvy v bode VII., čo nazval „Schválená výška pôžičky“ tak, že prijal návrh na uzavretie zmluvy, čo vyplýva aj zo samotného tlačiva (v poznámke je k čl. VII. je uvedené „nevypĺňuje sa“), z obsahu ustanovenia o schválení úveru dlžníkovi vyplynulo, že ide o nový návrh, keď podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Právny predchodca žalobcu do návrhu zmluvy dopísal údaje uvedené v bode VII. návrhu, pričom nepreukázal, že toto oznámenie („akceptáciu návrhu“) žalovanému v takejto zmenenej podobe aj doručil. Keby tomu tak aj bolo, nakoľko jeho podmienky v bode VII. návrhu, sú odlišné ako o ne žiadal žalovaný v bode V., nebolo by možné uvedené považovať za akceptáciu návrhu žalovaného, ale o nový návrh predložený žalovanému, nakoľko oproti návrhu o žalovaného žalobca požadoval odlišnú výšku pôžičky. Takéto zmeny návrhu voči žalovanému súd považoval za nový návrh na uzavretie zmluvy, pričom v súdnom konaní žalobca nepreukázal, či žalovanému tento návrh doručil a či ho žalovaný aj výslovne akceptoval, teda prijal tak, ako to predpokladá ustanovenie § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka a nasledujúcich. Nakoľko žalobca nepreukázal akceptáciu nového návrhu žalovaným, dospel súd k záveru, že nedošlo k písomnému uzavretiu zmluvy medzi stranami, a keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu spravujúcu sa režimom Občianskeho zákonníka (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka cez odkaz podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka) a zároveň režimom zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nebola na uzavretie zmluvy splnená ani zákonná podmienka písomnej formy zmluvy medzi stranami, keď podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie pod sankciou neplatnosti. Aj z tohto dôvodu súd uzavrel, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Z vykonaného dokazovania navyše ani nevyplynulo, že Všeobecné obchodné podmienky uvedené na osobitnom liste, ktorý žalobca založil do spisu ako prílohu zmluvy boli doručené žalovanému, tento sa s nimi oboznámil, keď zároveň v rámci právnych vzťahov so spotrebiteľmi (status ktorého má aj žalovaný, ktorý mienil uzavrieť zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ) nie je možná aplikovať § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené, nakoľko právny úprava obchodno-záväzkového vzťahu nie je pre spotrebiteľa v prípade úpravy záväznosti obchodných podmienok priaznivejšia.

65. I keď tvrdená zmluva o pôžičke (resp. podľa právneho názoru súdu o spotrebiteľskom úvere, ako je uvedené v bode 36. odôvodnenia) je absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), ide súčasne o spotrebiteľskú zmluvu, žalovaný pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keď návrh na uzavretie zmluvy vyplnil ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je skutočnosť že sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k uzatvoreniu samotnej zmluvy. Je to najmä s poukazom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva, jednoduchšiu dostupnosť právnych služieb a v neposlednom rade s poukazom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky, ktoré sú dané jednostranne cestou formulárových zmlúv koncipovaných dodávateľom, v danej veci žalobcom. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnáť sa s touto faktickou nerovnosťou formou obmedzenia autonómie vôle a v tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v prípade strán je to práve formulárová zmluva, ktorá by mala byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľná, prehľadná a logicky usporiadaná tak, aby jej porozumel.

66. Nakoľko súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy medzi stranami, ako je podrobne odôvodnené v bode 37. odôvodnenia strany viaže v takom prípade povinnosť vrátiť poskytnuté plnenie, teda žalovanému by vznikla povinnosť vrátiť sumu 700 € ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu v zmysle

ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka).

67. Nárok z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v subjektívnej lehote dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Najneskôr sa teda právo žalobcu premlčalo po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá uplynula 15.06.2013 (vychádzajúc zo zmluvy 15.06.2010 poskytol právny predchodca žalobcu zmenenú výšku pôžičky), žalobca potom mohlo právo uplatniť na súde prvý raz 16.06.2010. Keďže návrh bol podaný na súd dňa 18.07.2013, súd aplikujúc ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa dospel k záveru, že dňom nasledujúcim po konečnej splatnosti úveru začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie pohľadávky na súde, na ktorú skutočnosť súd musel ex offo prihliadnuť a skúmanie plynutia subjektívnej premlčacej doby v takom prípade považoval za nadbytočné. Súd bol povinný vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať celé plnenie požadované návrhom. Súd v súvislosti s aplikáciou citovaného ustanovenia prihliadol na § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa (v súčasnosti účinné ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka uvedené vystihuje znením, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva). Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (k uvedenému pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015). Súd preto žalobu v plnom rozsahu (t.j. aj vo zvyšku, ktorý ostal predmetom konania) zamietol.

68. Podľa § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. V spore bol žalovaný plne úspešný, žalobca plne neúspešný. Žalovanému teda vzniklo právo na náhradu trov konania tak v zastavenej časti, ako aj vo zvyšku, patril by mu teda nárok v rozsahu 100 %. Žalovaný si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.